

[Justitsministeren.]

med forslag om, at Ikast fremtidig blev sæde for herredsretten. Man henviste her ved bl. a. til, at der kunne indrettes egnede lokaler for retten i den påtænkte politibygning, hvortil Ikast sogneråd vederlagsfrit har stillet en grund til rådighed. I overensstemmelse med den sædvanlige ekspeditionsform i sager af denne art udbad justitsministeriet sig en udtalelse fra Ringkøbing amt, der samtidig blev anmodet om at indhente erklæringer fra dommerne i herredsretten, politimesteren i Herning og de pågældende sogneråd. Af retskredsens 15 sognekommuner kunne de otte ikke anbefale det fremsatte forslag, medens 6 kommuner foruden Ikast kommune anbefalede forslaget, to af kommunerne dog kun under forudsætning af, at der for retskredsen oprettedes bitingsted i Herning. Det er i øvrigt en selvfølge, at herredsretten vil få bitingsted i Herning, det følger direkte af retsplejelovens § 19.

I Ringkøbing amt stemte 5 medlemmer imod flytningen og 4 for, medens 3 undlod at stemme.

Når det ærede medlem derfor spørger mig, om amtsrådet og et flertal af herredets kommuner har givet tilslutning til flytningen af herredsretten, må svaret blive et nej. Imidlertid udgør folketallet i de syv kommuner, der er gået ind for flytningen, ca. 60 pct. af herredsrettens indbyggerantal. Hertil kommer, at en statistik, herredsdommeren har udarbejdet over sagerens fordeling på de enkelte sognekommuner, viser, at sagerne vedrørende de syv kommuner, der går ind for flytningen, udgør væsentligt over halvdelen af rettens arbejdsbyrde. Ved afgørelsen har jeg endvidere lagt vægt på, at de lokalemæssige problemer, der opstår ved flytningen, naturligt kan løses i forbindelse med opførelsen af den i forvejen påtænkte nye politibygning i Ikast, og at der til Ikast, der er en by i stærk vækst, er udmærkede kommunikationsmuligheder.

Det ærede medlem har yderligere spurgt, om flytningen betyder forøget udgift til byggeri m. v. for det offentlige set i forhold til en ordning, hvorefter herredsretten bliver i Herning. Jeg vil herom sige, at da Herning politigård blev opført i begyndelsen af 1950'erne, disponerede man således,

at der i bygningens tredje etage forbeholdtes en pladsreserve til politiet. Dette lokaleareal er imidlertid senere blevet indrettet til kontorer for Herning herredsret. Der er derfor ikke nogen udvidelsesmuligheder i politibygningen, men allerede nu har politiet behov for yderligere lokaler navnlig på grund af motorkontorernes stærke vækst, og lokalebehovet må forventes at vokse. Det er derfor nødvendigt i en ikke fjern fremtid at tilvejebringe yderligere lokaler for politiet i Herning, og det vil vel her være naturligt at inddrage herredsrettens lokaler, således at der i alle tilfælde måtte skaffes andre lokaler til retten.

Politiets lokaler i Ikast er lejet i kommunens administrationsbygning. Kommunen kan imidlertid ikke længere undvære disse lokaler, og i oktober 1961 har justitsministeriet meddelt kommunen, at ministeriet ville søge tilvejebragt bevilling til opførelse af en politibygning i Ikast under forudsætning af, at sognerådet vederlagsfrit stillede en egnet grund til rådighed til dette formål. Sognerådet har herefter i november 1961 erklæret at ville stille den fornødne grund til rådighed, og den grund, der kan komme på tale, er besigtiget af justitsministeriets tilsynsførende arkitekt og af en repræsentant for justitsministeriet og fundet velegnet til formålet.

Da der altså påtænkes opført en politibygning i Ikast, og da lokalerne til herredsretten let lader sig indpasse i en fælles byggeplan, således som det f. eks. er sket i Grindsted, kan det ikke antages, at en flytning af herredsretten til Ikast vil betyde forøget udgift til byggeri for det offentlige set i forhold til en ordning, hvorefter herredsretten forbliver i Herning.

Harald Nielsen: Jeg takker den højtærede minister for besvarelsen og forstår nu, at den højtærede minister ræsonnerer på den måde, at når det tal af kommuner på seks, eller hvor meget det var, der har stemt for at flytte til Ikast, repræsenterer et flertal af herredsrettens indbyggertal, så skulle man dermed være afgjort.

Det kan man jo ikke sige, for det forudsætter, at alle beboerne i disse kommuner til 100 pct. stod bag ved deres sogneråds afgørelse. På samme måde naturligvis også med dem, der har sagt nej. Hvis man